

Predmet

Tožena stranka: Commissioners of Inland Revenue

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje določb, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, 2004, str. 114), v predvidenem roku.

Izrek

1) Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, ko v predvidenem roku ni sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.

2) Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 211, 8.9.2007.

Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 23. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue

(Zadeva C-201/05) (¹)

(Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika — Svoboda ustanavljanja — Prost pretok kapitala — Neposredno obdavčenje — Davek od dohodkov pravnih oseb — Dividende od delnic, ki jih družbi rezidentki izplača družba nerezidentka — Pravila o tujih odvisnih družbah (TOD) — Položaj v zvezi s tretjo državo — Opredelitev tožb zoper davčno upravo — Odgovornost države članice za kršitev prava Skupnosti)

(2008/C 209/18)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – High Court of Justice (Chancery Division) – Razlaga členov 43, 49 in 56 ES – Nacionalna davčna zakonodaja – Davek od dohodkov pravnih oseb – Oprostitev – Dividende, ki jih druge družbe plačajo družbi s sedežem na nacionalnem ozemlju – Različen položaj glede na državo, v kateri imajo druge družbe sedež.

Izrek

1) Člen 43 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa oprostitve od davka od dohodkov pravnih oseb za dividende, ki jih družba rezidentka prejme od druge družbe rezidentke, medtem ko s tem davkom obdavči dividende, ki jih družba rezidentka prejme od družbe nerezidentke, v kateri ima družba rezidentka delež, ki ji omogoča določeno vplivanje na odločitve te družbe in določanje njenih dejavnosti, in v tem primeru prizna davčni odbitek iz naslova davka, ki ga je družba razdeljevalka dividend dejansko plačala v državi članici, v kateri je rezidentka, če davčna stopnja za tuje dividende ni višja od davčne stopnje, ki se uporablja za domače dividende, in če je davčni odbitek najmanj enak znesku, ki je bil plačan v državi članici družbe razdeljevalke dividend, in največ tak kot znesek obdavčitve, ki se uporablja v državi članici družbe prejemnice dividend.

Člen 56 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa oprostitve od davka od dohodkov pravnih oseb za dividende, ki jih družba rezidentka prejme od druge družbe rezidentke, medtem ko s tem davkom obdavči dividende, ki jih družba rezidentka prejme od družbe nerezidentke, v kateri ima družba rezidentka najmanj 10 % glasovalnih pravic, in v tem primeru prizna davčni odbitek iz naslova davka, ki ga je družba razdeljevalka dividend dejansko plačala v državi članici, v kateri je rezidentka, če davčna stopnja za tuje dividende ni višja od davčne stopnje, ki se uporablja za domače dividende, in če je davčni odbitek najmanj enak znesku, ki je bil plačan v državi članici družbe razdeljevalke dividend, in največ tak kot znesek obdavčitve, ki se uporablja v državi članici družbe prejemnice dividend.

Člen 56 ES je poleg tega treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa oprostitve od davka od dohodkov pravnih oseb za dividende, ki jih družba rezidentka prejme od druge družbe rezidentke, medtem ko s tem davkom obdavči dividende, ki jih družba rezidentka prejme od družbe nerezidentke, v kateri ima manj kot 10 % glasovalnih pravic, ne da bi ji priznala davčni odbitek iz naslova davka, ki ga je družba razdeljevalka dividend dejansko plačala v državi, v kateri je rezidentka.

- 2) Člen 56 ES je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki omogoča oprostitve od davka od dohodkov pravnih oseb za nekatere dividende, ki so jih zavarovalniške družbe rezidentke prejele od družb rezidentk, a izključuje tako oprostitve za podobne dividende, prejete od družb nerezidentk, če to pomeni manj ugodno obravnavo teh zadnjih dividend.
- 3) Člena 43 ES in 48 ES je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da se v davčno osnovo družbe rezidentke s sedežem v državi članici vključi dobiček, ki ga je tuja odvisna družba ustvarila v drugi državi članici, kadar za ta dobiček v njej velja raven obdavčitve, ki je nižja od ravni, ki se uporablja v prvi državi, razen če taka vključitev zadeva le povsem umetne konstrukte, namenjene temu, da se obide nacionalni davek, ki bi ga bilo običajno treba plačati.

Tak obdavčitveni ukrep se zato ne sme izvesti takrat, ko se na podlagi objektivnih elementov, ki jih tretje osebe lahko preverijo, izkaže, da je navedena tuja odvisna družba kljub razlogom davčne narave resnično nameščena v državi članici gostiteljici in v njej opravlja dejanske gospodarske dejavnosti.

Vendar pa je treba člena 43 ES in 48 ES razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni davčni zakonodaji, ki nalaga nekatere zahteve skladnosti, kadar družba rezidentka namerava uporabiti oprostitve za davke, ki so že bili plačani od dobička te odvisne družbe v državi, v kateri je rezidentka, če je cilj teh zahtev preveriti resničnost namestitve tuje odvisne družbe in dejanskost njenih gospodarskih dejavnosti, ne da bi to vključevalo prekomerne upravne zahteve.

- 4) Člene od 56 ES do 58 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo zakonodaji države članice, ki priznava davčno ugodnost iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb za nekatere dividende, ki jih družbe rezidentke prejmejo od družb rezidentk, tako ugodnost pa izključuje za dividende, prejete od družb s sedežem v tretji državi, zlasti če za odobritev navedene ugodnosti veljajo pogoji, katerih izpolnjevanje lahko pristojni organi te države članice preverijo le s pridobitvijo informacij tretje države, v kateri ima sedež družba razdeljevalka dividend.
- 5) Če ni ureditve Skupnosti, notranji pravni red vsake države članice določi pristojna sodišča in postopkovna pravila za pravna sredstva, ki zagotavljajo varovanje pravic, ki jih upravičenim subjektom daje pravo Skupnosti, vključno z opredelitvijo tožb, ki jih pri nacionalnih sodiščih vložijo oškodovanci. Slednja pa so dolžna zagotavljati, da imajo upravičeni subjekti učinkovito pravno sredstvo, ki omogoča, da jim je vrnjen neupravičeno obračunani davek in s tem davkom neposredno povezani zneski, ki so bili tej državi članici plačani ali jih je zadržala. Glede druge škode, ki bi jo utrpela oseba zaradi kršitve prava Skupnosti, za katero je odgovorna država članica, pa je treba ugotoviti, da je ta država članica dolžna povrniti škodo, ki je bila pod pogoji iz točke 51 sodbe z dne 5. marca 1996 v zadevi *Brasserie du Pêcheur in Factortame* (C-46/93 in C-48/93) povzročena posameznikom, kar pa ne izključuje tega, da je na podlagi nacionalnega prava mogoče ugotoviti odgovornost države na podlagi manj omejujočih pogojev.

Kadar se izkaže, da zakonodaja države članice pomeni omejitev svobode ustanavljanja, ki je prepovedana s členom 43 ES, ali omejitev prostega pretoka kapitala, ki je prepovedana s členom 56 ES, lahko predložitveno sodišče pri določitvi škode, ki jo je treba povrniti, preveri, ali so oškodovanci ravnali z razumno skrbnostjo, da bi se tej škodi izognili ali da bi zmanjšali njen obseg, in zlasti, ali so pravočasno uporabili vsa pravna sredstva, ki so jih imeli na voljo. Vendar pa lahko predložitveno sodišče zato, da izvajanje pravic, ki se s členoma 43 ES in 56 ES podeljujejo posameznikom, ne bi postalo nemogoče ali preveč oteženo, določi, ali bi uporaba te zakonodaje, po potrebi v povezavi z upoštevnimi določbami sporazumov o izogibanju dvojnega obdavčenja, v vsakem primeru privedla do tega, da tožeče stranke v postopku v glavni stvari pri davčni upravi zadevne države članice s svojimi zahtevki ne bi uspele.

(¹) UL C 182, 23.7.2005.

Sklep Sodišča (drugi senat) z dne 12. junija 2008 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Italija) – Confcooperative Friuli Venezia Giulia (C-23/07), Luigi Soini (C-23/07 in C-24/07), Azienda Agricola Vivai Pinato Mario e figlio (C-23/07), Cantina Produttori Cormòns Soc. cons. arl (C-24/07) proti Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Združeni zadevi C-23/07 in C-24/07) (¹)

(Kmetijstvo — Uredbe (ES) št. 1493/1999, 753/2002 in 1429/2004 — Skupna ureditev trga za vino — Označevanje vin — Uporaba imen vinskih sort in njihovih sinonimov — Geografska označba „Tokaj“ za vina s poreklom iz Madžarske — Možnost uporabe poimenovanja sorte vinske trte „Tocai friulano“ ali „Tocai italico“ kot dodatek k navedbi geografske označbe določenih vin s poreklom iz Italije — Izključitev po trinajstletnem prehodnem obdobju, ki se je izteklo 31. marca 2007 — Veljavnost — Pravna podlaga — Člen 34 ES — Načelo prepovedi diskriminacije — Načela mednarodnega pogodbenega prava — Pristop Madžarske k Evropski Uniji — Členi od 22 do 24 sporazuma TRIPS)

(2008/C 209/19)

Jezik postopka: italijansčina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio